

Búcsú a pincérlánytól

[Látó, 2012. július]

csak elvétve érek szép kezéhez
– férfinak ez korántsem élvezet –
álmomban hódítom merészen
s csak ébredés után élvezek

hogyan nem szeret? nem fog? ki bánja
hidd el, örömlány minden hangulat
és ki félszeg mint én s kívárja
sorra erőszakolja hullájukat

a félédes hogy keserű
korántsem száraz ajkamon
te – a nő és én – tetű
csak rágok farodon combodon

kézenközött így elveszik
a többszörösen sebzett ámor
kivájok még valami testit
szellemed halk távlatából

de ne félj ha néha még rád
úgy nézek mint ritka vadra
tekints le az oromról hát
míg fejszét baszok mellkasodba

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Vass Ákos Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat